

Anna Kalewska

"O pisaniu historii literatury. Kilka uwag ze stanowiska konstruktywistycznego", Siegfried J. Schmidt, Tłum. M.B.Fedewicz, "Pamiętnik Literacki" z.3 (1988) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 32/3-4 (114-115), 344

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SAPPOK Christian: Elementy tekstu trywialnego w powieści "Winnetou". "Literatura Ludowa" 1987 nr 1 (wyd. 1988) s. 29-40.

Autor stwierdza, że analiza literaturoznawcza twórczości brukowej nie może ograniczyć się tylko do wskazania elementów typowych, będących w izolacji. Skupić się powinna natomiast na zbadaniu funkcji w strukturze dzieła. Cechy trywialności nie mogą być przypisywane bezpośrednio poszczególnym elementom dzieła, gdyż wynikają one z kontekstu, np. jednostronnej, przesadzonej realizacji określonego chwytu literackiego. Dla zilustrowania swej tezy autor analizuje trzy typy elementów językowych odgrywających ważną rolę w budowie każdego tekstu: epitety, czynniki deiktyczne i dialogi. Wskazuje również na istnienie elementów autotematycznych nietypowych dla modelu powieści popularnej.

BP/114-115/105

W.K.

SCHMIDT Siegfried J.: O pisaniu historii literatury. Kilka uwag ze stanowiska konstruktywistycznego. Tłum. M.B. Fedewicz. "Pamiętnik Literacki" 1988 z. 3 s. 223-247.

Artykuł poświęcony kolejno pisaniu historii literatury, jej podstawowym problemom jako takim i, ujętym z punktu widzenia empirycznych badań literackich, tezom zbieżnym w historiografii literatury. W zakończeniu - sugestie dla historiografów literatury, polecające nastawienie ich działalności badawczej na syndromy typu agens - tekst - kontekst, nie zaś na autonomiczne dzieła sztuki. "Literaturę" w świetle empirycznych badań literackich definiuje się - obok pojęć pokrewnych ("badania literackie", "teoria", "metoda") - jako społeczny system działań skupiający zjawiska, które przez działające podmioty uważane są za literackie. Empiria literacka nakazuje uwzględnić w badaniu nie tylko teksty literackie, lecz cały wachlarz środków komunikacji, dostępnych w społeczeństwie, którego system literacki się bada.

BP/114-115/106

A.Kal.